

**ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ ТА ПРАВА «КРОК»**

Кафедра міжнародних відносин та журналістики

Спеціальність: 061 «Журналістика»

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

на тему:

**«КОНТЕНТ ПАТРІОТИЧНОГО СПРЯМУВАННЯ ЯК ПРОТИДІЯ ЗАГРОЗАМ
СУЧАСНОЇ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ»**

Щербини Дарини Володимирівни,
групи ЖУР-20 зн

Науковий керівник:
Професор, кандидат
філологічних наук, доцент
Момот Неля Миколаївна

Попередній захист:

(Висновок: «До захисту в Екзаменаційній комісії»)

Завідувач кафедри

Момот Неля Миколаївна

(Підпис)

(Прізвище, ініціали)

(Дата)

Київ – 2024 рік

ЗМІСТ

ВСТУП	
РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА МЕДІАКОНТЕНТ	
1.1. Поняття гібридної війни та її загрози.....	
1.2. Роль та місце медіа у сучасній гібридній війні.	
1.3. Інформаційні загрози у медіапросторі.	
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ПАТРІОТИЧНОГО КОНТЕНТУ В ЗМІ	
2.1. Патріотичний контент: поняття, особливості та методи створення.....	
2.2. Вплив патріотичного контенту на аудиторію.....	
2.3. Ефективність використання патріотичного контенту в протидії гібридним загрозам.	
РОЗДІЛ 3. РОБОТА ЩОДО РОЗРОБКИ СТРАТЕГІЇ ВИКОРИСТАННЯ ПАТРІОТИЧНОГО КОНТЕНТУ В ЗМІ	
3.1. Тенденції у створенні патріотичного контенту в ЗМІ.....	
3.2. Платформи для поширення патріотичного контенту.	
3.3. Створення механізмів оцінки та вимірювання ефективності патріотичного контенту.....	
ВИСНОВКИ.....	
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	

ВСТУП

Термін «гібридна війна» з'явився і набув сенсу для нас ще в 2014 році, коли почався перший етап агресії РФ проти України. З початком повномасштабного вторгнення (24 лютого 2022 року) використання терміну набуло більшого значення, що мотивувало розширювати його зміст і досліджувати «гібридні війни» як окремий феномен. В цьому контексті особливої актуальності набуває аналіз ролі медіа і контенту патріотичного спрямування у формуванні громадської свідомості та її здатності протистояти інформаційним загрозам. Інформаційна війна, яка є ключовою складовою гібридних війн, використовує медіа як інструмент для розпалювання конфліктів, маніпулювання громадською думкою та впливу на міжнародну політику. Розуміння механізмів та стратегій протидії таким загрозам через патріотичний контент дозволить не лише зміцнити національну безпеку, але й сприятиме формуванню стійкого суспільства, здатного ефективно захищатися від внутрішніх та зовнішніх втручань.

Актуальність дослідження. Сучасний світ характеризується високою динамікою геополітичних подій, серед яких особливе місце займають гібридні війни. Ці конфлікти, які включають в себе військові, інформаційні, економічні та інші невійськові методи, створюють комплексні загрози національній безпеці багатьох країн, зокрема України. Відповідно до зростаючої складності і розмаїття таких загроз, зростає потреба в розробці та застосуванні нових методів інформаційної протидії. Одним із ефективних засобів протидії є патріотично спрямований контент. Патріотичний контент відіграє важливу роль у формуванні громадської думки, національної свідомості та суспільної єдності, які є критично важливими для стійкості країни до внутрішніх та зовнішніх загроз. В умовах гібридної війни, коли інформаційний простір стає ареною протистояння, важливість належного використання патріотичного контенту не може бути переоцінена. Дослідження впливу патріотичного контенту на аудиторію, а також розробка стратегій його ефективного використання в ЗМІ відкриває можливості для підвищення рівня національної безпеки та суспільної

стійкості. Це включає аналіз сучасних тенденцій у створенні патріотичного контенту, визначення найбільш ефективних платформ для його дистрибуції, а також розробку механізмів оцінки його впливу. Особливу актуальність дослідження підтверджує поточна ситуація в Україні, де потреба в національному консолідуючому контенті є надзвичайно високою у зв'язку з триваючими військовими діями та політичною нестабільністю. Вивчення та оптимізація використання патріотичного контенту може значно сприяти підвищенню ефективності інформаційної політики держави, зміцненню демократичних інститутів та національної ідентичності. Таким чином, дане дослідження не тільки має теоретичне значення для розуміння динаміки гібридних конфліктів та ролі медіа у сучасних воєнних умовах, але й має прикладний потенціал для розробки конкретних заходів в області інформаційної безпеки, які можуть бути втілені на державному рівні.

Мета дослідження полягає в дослідженні та розумінні ролі контенту патріотичного спрямування у протидії загрозам сучасної гібридної війни, зокрема виявленні ефективних стратегій та інструментів його використання для зміцнення національної безпеки, підвищення громадської свідомості та формування національної єдності, а також висвітленні можливих шляхів покращення цього контенту.

Завдання дослідження:

1. визначити поняття гібридної війни та виокремити основні складові цього феномену;
2. дослідити, як гібридна війна впливає на медіапростір та як медіа використовуються в контексті таких конфліктів;
3. визначити основні інформаційні загрози, які виникають у медіапросторі в умовах гібридної війни;
4. визначити поняття та особливості патріотичного контенту та проаналізувати методи його створення;
5. оцінити вплив патріотичного контенту на аудиторію, вивчаючи його вплив на формування національної ідентичності та патріотичних почуттів;

6. аналізувати ефективність патріотичного контенту у відповідь на гібридні загрози та його роль у захисті суспільства;
7. дослідити сучасні тенденції у створенні та поширенні патріотичного контенту;
8. визначити ключові платформи для ефективного розповсюдження патріотичного контенту та проаналізувати їх потенціал;
9. розробити механізми для оцінки та вимірювання ефективності патріотичного контенту, щоб забезпечити його відповідність поставленим цілям та вимогам сучасної інформаційної безпеки.

Об'єктом дипломної роботи є контент патріотичного спрямування, тобто матеріали, інформація, звернення, репортажі, статті, відео, аудіо та інші форми медійного виразу, які містять патріотичний зміст або мають за мету підвищення патріотизму серед аудиторії.

Предметом дослідження є роль та ефективність контенту патріотичного спрямування у протидії загрозам сучасної гібридної війни.

Наукові методи дослідження: вивчення теоретичного матеріалу, аналіз, порівняння, узагальнення.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в розробці та впровадженні комплексного підходу до оцінки та вимірювання ефективності патріотичного контенту. Дослідження виявило необхідність створення спеціалізованих відділів або команд, які б мали на меті глибокий аналіз контенту, визначення ключових метрик ефективності, розробку методологій оцінки, моніторинг та звітність, а також прогнозування та розробку стратегічних планів. Цей підхід вперше спрямований на забезпечення об'єктивної та систематичної оцінки патріотичного контенту та його відповідності сучасним вимогам інформаційної безпеки.

Практична значущість одержаних результатів полягає в тому, що вони відкривають шлях до ефективнішого використання патріотичного контенту у сучасному інформаційному просторі. Розроблені механізми оцінки дозволять урядовим структурам, громадським організаціям та медіа-компаніям

систематично визначати якість та ефективність патріотичного контенту, виходячи із зазначених критеріїв. Це, в свою чергу, допоможе покращити комунікаційні стратегії, збільшити громадську підтримку національних ініціатив та сприятиме формуванню позитивної національної ідентичності.

Структура та обсяг роботи. Загальний обсяг – 76 сторінок: основний текст – 65 сторінок, список використаних джерел – 71 найменування.

ВИСНОВКИ

Теоретична значущість проблеми, яка досліджується у дипломній роботі, полягає в розумінні сучасних тенденцій у створенні та поширенні патріотичного контенту в умовах цифрової трансформації медіапростору. Дослідження стану вивчення питання показує, що це напрямок активно розвивається, проте існує потреба в детальнішому аналізі сучасних стратегій та механізмів оцінки ефективності патріотичного контенту.

У рамках дослідження було розглянуто та проаналізовано роль патріотичного контенту у протидії загрозам сучасної гібридної війни. Основною метою було визначення ефективних стратегій та інструментів використання такого контенту для зміцнення національної безпеки, підвищення громадської свідомості та формування національної єдності. На підставі проведеного аналізу можна зробити наступні висновки:

Гібридна війна представляє собою комплексний феномен, що використовує різноманітні військові та невійськові методи для досягнення стратегічних політичних цілей. Вона охоплює широкий спектр дій, включаючи мілітарні операції, кібератаки, пропаганду, економічний тиск та інші форми психологічного впливу. Розуміння гібридних загроз та ідентифікація слабких місць є важливими для забезпечення національної безпеки та розробки ефективних стратегій протидії цим загрозам.

Медіа в сучасній гібридній війні відіграють ключову роль як засіб комунікації та зброя в інформаційному просторі. Вони використовуються як засіб для досягнення різних цілей: від дезінформації та пропаганди до психологічного впливу на суспільство. З одного боку, медіа використовуються агресорами для поширення впливу далеко за межі традиційного бойового поля, з іншого – вони виступають як інструмент протидії цим загрозам, розкриваючи дезінформацію та пропагандистські маніпуляції. Підвищення значення медіа в гібридній війні також полягає у їхній здатності формувати міжнародну перспективу та впливати на зовнішньополітичні рішення інших держав. Отже,

медіа в гібридній війні є не просто засобом комунікації, а могутньою зброєю, що впливає на різноманітні аспекти сучасного конфлікту.

Сучасний медіапростір, насичений різноманітним контентом, також стикається зі значними інформаційними загрозами, які можуть впливати на стабільність та безпеку суспільства. Ці загрози включають в себе дезінформацію та фейкові новини, пропаганду, кібербулінг і тролінг, формування ехо-камер та інформаційних бульбашок. Крім того, існують складніші виклики, такі як цілеспрямовані кібератаки на медійні ресурси та інформаційна маніпуляція в рамках виборчих кампаній.

У зв'язку з триваючою гібридною війною, де медіа використовуються як ключовий інструмент на різних рівнях, від місцевих до глобальних, дослідження та розуміння цих інформаційних загроз стає ще більш важливим. Захист інформаційної безпеки, освіта у сфері медіаграмотності та критичного споживання контенту є ключовими для зміцнення суспільної стійкості. Постійне дослідження нових методів інформаційної війни та розробка ефективних стратегій протидії є необхідними для захисту національної стабільності та демократії.

Патріотичний контент є важливим інструментом для формування та підтримки національної ідентичності, а також підвищення громадянської свідомості та сприяння національній гордості. Він активно використовується державними та неурядовими організаціями для мобілізації суспільства та згуртування нації, особливо під час критичних періодів, таких як воєнні конфлікти.

Особливості патріотичного контенту включають національну орієнтацію, емоційний вплив, едукативний компонент, пропагандистський потенціал та цільову аудиторію. Для створення ефективного патріотичного контенту важливо враховувати культурні, історичні та суспільні контексти, уникати перетворення патріотизму на націоналістичну пропаганду, забезпечити точність та автентичність інформації та підтримувати культурну чутливість.

Створення патріотичного контенту вимагає використання різноманітних методів, таких як створення візуального контенту, використання символіки, розповідання історій, освітні програми, використання музики та літератури, соціальні медіа кампанії та колаборації з впливовими особами.

Патріотичний контент виявляє значний вплив на аудиторію з різних позицій, особливо в умовах війни. Його ефективність полягає в здатності мобілізувати громадян до активної участі, зміцнювати національну ідентичність та підвищувати громадянську свідомість. Україна, перебуваючи у воєнний час, використовує патріотичний контент для зміцнення національної ідентичності, мотивації громадян до громадянської участі та освіти громадськості. Це сприяє відчуттю єдності та приналежності серед населення.

Зовнішній вплив патріотичного контенту за кордоном також важливий, оскільки він може формувати імідж країни, сприяти солідарності та підтримці, а також використовуватися у політичних реакціях та інформаційній війні. Розуміння впливу патріотичного контенту на аудиторію є важливим для оцінки його ефективності в суспільстві та розробки стратегій комунікації в умовах кризових ситуацій.

Ефективність патріотичного контенту полягає в його здатності розповсюджувати правдиву інформацію, мобілізувати суспільство, зміцнювати національну єдність та підтримувати державну політику в обороні національних інтересів. Він допомагає не лише підтримувати громадську мораль, а й формує національну ідентичність, підвищує духовний моральний стан населення та мобілізує громадян до активної підтримки країни.

Патріотичний контент також виступає інструментом в протидії деструктивним діям ззовні, розкриваючи суть та механізми гібридних загроз і забезпечуючи підвищену свідомість громадян. Він сприяє підтримці зовнішньої політики країни та залучає міжнародну увагу та підтримку.

Отже, розуміння та ефективне використання патріотичного контенту є ключовими аспектами у стратегії протидії гібридним загрозам та зміцненні

національної безпеки. Ці знання допомагають оптимізувати комунікаційні стратегії та сприяють національній єдності в умовах викликів сучасного світу.

Основні результати дослідження вказують на ключові тенденції у створенні та поширенні патріотичного контенту.

ЗМІ активно адаптуються до цифрових тенденцій, використовуючи інтерактивні формати, мультиплатформенність, якість та емоційну насиченість, а також новітні технології, такі як віртуальна реальність і штучний інтелект, для створення ефективного та вражаючого патріотичного контенту. Брендінг та маркетингові стратегії використовуються як потужний інструмент для привертання уваги аудиторії та зміцнення інтересу до патріотичних ідей.

Ці тенденції допомагають ЗМІ максимально охоплювати аудиторію та сприяти її емоційному залученню до патріотичного контенту, що є ключовим для мобілізації суспільства та підтримки національних цінностей у період важких випробувань.

Аналізуючи ключові платформи для ефективного розповсюдження патріотичного контенту, можна визначити декілька основних каналів. Соціальні мережі, такі як Facebook, Twitter, Instagram і YouTube, є важливими платформами для поширення патріотичного контенту через їхню масштабність, взаємодію та доступність для широкої аудиторії. Інтерактивність цих платформ сприяє обговоренню та мобілізації громадськості. Інтернет-ресурси, такі як новинні сайти, блоги, форуми та онлайн-платформи, дозволяють надавати детальну інформацію, аналіз та коментарі щодо патріотичних тем, спонукаючи обговорення та взаємодію аудиторії. Традиційні медіа, такі як телебачення та радіо, залишаються важливими каналами для поширення патріотичного контенту, особливо для тих, хто не має доступу до Інтернету, і можуть досягати різних аудиторій через різноманітні формати передач.

Розуміння потенціалу кожної з цих платформ дозволяє ефективно використовувати їх для мобілізації громадськості, формування національної свідомості та підтримки національних цінностей.

З урахуванням цих результатів виникла потреба у формуванні пропозицій щодо наукового та практичного використання отриманих даних та розроблених механізмів оцінки. Наукове використання стане в подальшому дослідженні впливу патріотичного контенту на громадську думку, розвитку теорії комунікації та медіа. Практичне використання включає в себе застосування розроблених механізмів у реальних проектах та ініціативах, зокрема в роботі з медіа, громадськістю та владою, для підвищення ефективності патріотичного контенту та забезпечення відповідності його цілям та завданням.

Розробка механізмів для оцінки та вимірювання ефективності патріотичного контенту є важливим кроком у забезпеченні відповідності поставленим цілям та вимогам сучасної інформаційної безпеки. Ці механізми дозволяють не лише визначати якість та реакцію аудиторії на контент, але й вдосконалювати стратегії комунікації, підвищувати ефективність та досягати поставлених цілей у розповсюдженні патріотичних ідей.

Ключовими етапами у розробці таких механізмів є чітке визначення цілей та завдань, розробка методів збору даних та інструментів аналізу, а також впровадження та тестування розроблених методів і інструментів. Цей комплексний підхід дозволяє забезпечити оптимальне функціонування механізмів та їх відповідність вимогам реального середовища, що є ключовим для успішного впровадження та ефективного використання патріотичного контенту у сучасному інформаційному просторі.

Створення спеціалізованих відділів або команд для оцінки патріотичного контенту є ключовим кроком для забезпечення його ефективності та відповідності поставленим цілям. Ці відділи забезпечують глибокий аналіз контенту, починають ключові метрики ефективності, розробляють методологічні оцінки, розглядають моніторинг та звітність, а також прогнозують та розробляють стратегічні плани дій. Це допомагає об'єктивній та систематичній оцінці патріотичного контенту та його відповідності вимогам сучасної інформаційної безпеки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Візниця Ю. В. Злочинна діяльність як складова гібридної війни. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2018. № 2. С. 73–77. URL: <https://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/2321/1/17.pdf> (дата звернення: 05.04.2024).
2. Світова гібридна війна: український фронт / за заг. ред. В. П. Горбуліна. Київ: НІСД, 2017. 496 с.
3. Стратегічні комунікації у сфері забезпечення національної безпеки та оборони: проблеми, досвід, перспективи: тези доповідей IV міжнародна науково-практична конференція (27 вересня 2023 р., м. Київ). Міністерство оборони України, НУОУ. К.: НУОУ. 2023. С. 406.
4. Горбатенко В. П. Гібридна війна: Велика українська енциклопедія. 2022. URL: https://vue.gov.ua/Гібридна_війна (дата звернення: 01.04.2024).
5. International security in the frame of modern global challenges: Collection of scientific works. Vilnius: Mykolas Romeris University? 2018. 556 p.
6. Біла Л. О. Гібридна війна Росії проти України: уроки та висновки. naurok.com.ua. URL: <https://naurok.com.ua/gibridna-viyna-rosi-proti-ukra-ni-uroki-ta-visnovki-135143.html> (дата звернення: 01.04.2024).
7. Національна стійкість України: стратегія відповіді на виклики та випередження гібридних загроз: національна доповідь/ С. І. Пирожков, О. М. Майборода, Н. В. Хамітов, Є. І. Головаха, С. С. Дембіцький, В. А. Смолій, О. В. Скрипнюк, С. В. Стоєцький. Київ: Інститут політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України, 2022. 552 с.
8. Мартинюка В. В. Гібридні загрози Україні і суспільна безпека. Досвід ЄС і Східного партнерства. Київ, 2018. 106 с. URL: https://www.civic-synergy.org.ua/wp-content/uploads/2018/04/blok_XXI-end_0202.pdf (дата звернення: 01.04.2024).

9. Методичний путівник Нової української школи: громадянська та історична освіта: збірник науково-практичних матеріалів / за заг. ред.: В. Гречка, О. Лаврут, І. Рибак, Л. Салагуб. Краматорськ: Відділ інформаційно-видавничої діяльності, 2021. 120 с.

10. Управління та адміністрування в умовах протидії гібридним загрозам національній безпеці: матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Київ, 7 грудня 2020 року). Київ: ДУІТ, 2020. 375 с.

11. Денисюк Ж. Пропаганда та контрпропаганда в контексті стратегій державної інформаційної політики. Вчені записки. 2021. №2. С. 44–51. URL: https://www.pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2021/2_2021/10.pdf (дата звернення: 03.04.2024).

12. Гібридна війна і журналістика. Проблеми інформаційної безпеки : навчальний посібник / за заг. ред. В. О. Жадька. Київ: Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 2018. 356 с.

13. Білял А. Гібридна війна – нові загрози, складність і «довіра» як антидот. NATO REVIEW. URL: <https://www.nato.int/docu/review/uk/articles/2021/11/30/gbridna-vjna-nov-zagrozi-skladnst-dovra-yak-antidot/index.html> (дата звернення: 03.04.2024).

14. Рева Т. С. Гібридні загрози та гібридні війни: сутність та аспекти взаємодії. Вісник Львівського університету. 2022. № 40. С. 186–191. URL: http://fps-visnyk.lnu.lviv.ua/archive/40_2022/24.pdf (дата звернення: 03.04.2024).

15. Карпчук Н. П. Медіа як невоєнний метод впливу в гібридній війні. Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії. 2018. № 2. С. 41–49. URL: <https://doi.org/10.29038/2524-2679-2018-02-41-49> (дата звернення: 07.04.2024).

16. Живко З., Живко М. Інформаційні загрози: суть і проблеми. Безпека та захист інформації в інформаційних системах Харків: 2024. С. 116–118. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/232881194.pdf> (дата звернення: 02.04.2024).

17. Тягнирядно Л. Дезінформація, пропаганда і все, що між ними: як розпізнати і захиститися. Детектор медіа. URL:

<https://detector.media/withoutsection/article/201754/2022-08-10-dezinformatsiya-propaganda-i-vse-shcho-mizh-nymy-yak-rozpiznaty-i-zakhystytysya/> (дата звернення: 05.04.2024).

18. Інновації та особливості функціонування ЗМІ України: збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2020. 120 с.

19. Кіца М. О. Особливості та методи виявлення фейкової інформації в українських ЗМІ. Журналістські науки. 2017. № 883. С. 30–35. URL: <https://doi.org/10.23939/sjs2017.01.030> (дата звернення: 06.04.2024).

20. Психологічні та педагогічні проблеми професійної освіти та патріотичного виховання персоналу системи МВС України: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Вінниця, 24 берез. 2023 р.). Вінниця: ХНУВС, 2023. С. 204–206.

21. Кібербулінг та кібербезпека. URL: <https://ltk.edu.ua/kiberbulinh-ta-kiberbezpeka> (дата звернення: 05.04.2024).

22. «Compelling Opponents to Our Will»: The role of cyber warfare in Ukraine, in Cyber War in Perspective: Russian Aggression against Ukraine. URL: https://ccdcoe.org/uploads/2018/10/Ch04_CyberWarinPerspective_Lewis.pdf (дата звернення: 02.04.2024).

23. J.-B. Jeangène Vilmer, A. Escorcía, M. Guillaume, J. Herrera. Information Manipulation: A Challenge for Our Democracies, report by the Policy Planning Staff (CAPS) of the Ministry for Europe and Foreign Affairs and the Institute for Strategic Research (IRSEM, Ministry for the Armed Forces). Paris: 2018. 210 p. URL: https://www.diplomatie.gouv.fr/IMG/pdf/information_manipulation_rvb_cle838736.pdf (дата звернення: 02.04.2024).

24. D.-K. Citron, R. Chesney. Deep Fakes: A Looming Challenge for Privacy, Democracy, and National Security. URL: https://scholarship.law.bu.edu/faculty_scholarship/640 (Дата звернення: 04.04.2024).

25. Caliskan M. Hybrid Warfare through the Lens of Strategic Theory. URL: https://www.researchgate.net/publication/331074937_Hybrid_Warfare_through_the_Lens_of_Strategic_Theory (дата звернення: 05.04.2024).
26. Social Media and Fake News in the 2016 Election. Journal of Economic Perspectives. 2017. Vol. 31(2). Pp. 211-36. URL: <https://www.aeaweb.org/articles?id=10.1257/jep.31.2.211> (дата звернення: 07.04.2024).
27. Deciphering the siren call of militant Islamist propaganda: Meaning, Credibility & Behavioural Change. URL: <http://dx.doi.org/10.19165/2016.1.12> (дата звернення: 08.04.2024).
28. C. Wardle, H. Derakhshan. Information Disorder: Toward an interdisciplinary framework for research and policy making. Council of Europe Report: 2017. 109 p. URL: <https://rm.coe.int/information-disorder-toward-an-interdisciplinary-framework-for-researc/168076277c> (дата звернення: 08.04.2024).
29. Bullying in the digital age: A critical review and meta-analysis of cyberbullying research among youth. Psychological Bulletin. URL: https://www.researchgate.net/publication/260151324_Bullying_in_the_Digital_Age_A_Critical_Review_and_Meta-Analysis_of_Cyberbullying_Research_Among_Youth (дата звернення: 10.04.2024).
30. Tsfati, Y., & Ariely, G. Individual and contextual correlates of trust in media across 44 countries. URL: <https://doi.org/10.1177/0093650213485972> (дата звернення: 09.04.2024).
31. Social Media, Political Polarization, and Political Disinformation: A Review of the Scientific Literature. SSRN: 2018. 95 p. URL: https://www.researchgate.net/publication/323962120_Social_Media_Political_Polarization_and_Political_Disinformation_A_Review_of_the_Scientific_Literature (Дата звернення: 06.04.2024).
32. ЗМІ, як інструмент національно-патріотичного виховання. Одеса: Од. облас. центр патріот. виховання та орг. дозвілля дітей та молоді, 2018. 17 с.

URL: <http://www.patrlot.od.ua/wp-content/uploads/2018/08/ЗМІ-як-інструмент-нац.-патр.-вих.pdf> (дата звернення: 04.04.2024).

33. ЗМІ як засіб формування громадської думки. URL: <https://dovidka.biz.ua/zmi-yak-zasib-formuvannya-gromadskoyi-dumki/> (дата звернення: 03.04.2024).

34. Пахотіна Т. Г. Патріотичне виховання як предмет порівняльно-педагогічних досліджень. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2020. № 2. С. 285–292. URL: <https://pedscience.sspu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/06/30.pdf> (дата звернення: 08.04.2024).

35. 1plus1. URL: <https://www.youtube.com/@1plus1> (дата звернення: 02.04.2024).

36. Комік плюс історик. URL: <https://m.youtube.com/@komikistoryk> (дата звернення: 02.04.2024).

37. Імені Т.Г. Шевченка. URL: <https://m.youtube.com/@imgsh> (дата звернення: 02.04.2024).

38. Скляревська Г., Рябоштан І., Данькова Н. Сьогодні українська пропаганда ефективніша за російську. Медіаексперти про (не)виправданий оптимізм і пропаганду під час війни. Частина друга. URL: <https://detector.media/community/article/198922/2022-05-04-sogodni-ukrainska-propaganda-efektyvnisha-za-rosiysku-mediaeksperty-pro-nevypravdanyy-optimizm-i-propagandu-pid-chas-viyny-chastyna-druga/> (дата звернення: 10.04.2024).

39. Небилиця О. А., Бондаренко К. С. Узагальнення основних методів оцінки та аналізу цільової аудиторії як ключового фактору ефективності діяльності підприємства. URL: http://repository.hneu.edu.ua/bitstream/123456789/27191/1/НебилицяО.А.,_Бондаренко_К_Узагал_нення_основних_методів_оцінки_та_аналізу_ціл_ової_.pdf (дата звернення: 09.04.2024).

40. Together united: науковці проти війни: збірник тез доповідей І Міжнародної благодійної науково-практичної конференції (Луцьк, 20 травня 2022 р.). Луцьк: Вежа-Друк, 2022. С. 155-158. URL:

https://vnu.edu.ua/sites/default/files/2023-01/Zbirnyk_tez_3.pdf#page=155 (дата звернення: 10.04.2024).

41. Мій найболючіший фоторепортаж з Азовсталі. URL: https://www.instagram.com/p/CdYVswPNPjk/?img_index=1 (дата звернення: 12.04.2024).

42. Ukrainian Madonna. URL: <https://www.instagram.com/p/CauqET-t8-2/> (date of access: 12.04.2024).

43. СВІТ НАВИВОРИТ. Які скарби приховує Дніпро та як живе Херсонщина без водосховища. Світ навиворіт. Україна. 1 випуск, 2023. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=0uJ9TLVAwws> (дата звернення: 12.04.2024).

44. СВІТ НАВИВОРИТ. Рік. Херсон. Фільм 3. Документальний проєкт Дмитра Комарова, 2023. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=trhyKsLVPmw> (дата звернення: 12.04.2024).

45. Кашперський О., Кашперська Д. «Ой у лузі червона калина» як маркер нових наративотворчих трансформацій мистецької освіти в умовах широкомасштабної агресії РФ. Освітологія. 2022. № 11. С. 76–82. URL: <https://doi.org/10.28925/2226-3012.2022.11.7> (дата звернення: 06.04.2024).

46. Лачен пише. URL: <https://t.me/lachentyt/40807> (дата звернення: 12.04.2024).

47. UNITED24 – Ініціатива Президента України. URL: <https://u24.gov.ua/uk> (дата звернення: 12.04.2024).

48. Ukraine Now. URL: <https://banda.agency/ukrainenow/> (дата звернення: 12.04.2024).

49.#WhatWeAreFightingFor: Унікальні регіони України. URL: <https://ukraine.ua/uk/regions-of-ukraine/> (дата звернення: 04.04.2024).

50. Кирилова О. В., Михайлова А. А., Захаріна К. В. Специфіка використання соціальних медіа у російсько-українській гібридній війні. Держава та регіони. 2023. № 2. С. 101–110. URL: https://www.researchgate.net/publication/372293397_Specifika_vikoristanna_socialnih_media_u_rosijsko-ukrainskij_gibridnij_vijni (дата звернення: 04.04.2024).

51. Трепачко Д. Ю. Особливості застосування контент-аналізу в дослідженнях новинних повідомлень ЗМІ. Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право : збірник наукових праць. 2010. № 1(5). С. 87–91.
52. Медіаконтент: види, форми подачі та особливості сприйняття: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих вчених (Київ, 4 квітня 2017 р.). Київ: Інститут журналістики, 2017. 264 с.
53. Сучасні тенденції в медіагалузі: збірник матеріалів II Всеукраїнської студентської наук.-практ. конференції (Київ, 4 травня 2023 р.). Київ, 2023. 75 с.
54. Новосельський І. Сучасні мас-медіа в інформаційних війнах: досвід України. Вісник Прикарпатського університету. 2019. № 13. С. 230–238. URL: <https://journals.pnu.edu.ua/index.php/politics/article/download/5749/6043/> (дата звернення: 03.04.2024).
55. Баркар Д. Політики більше, війни – менше. Аналіз трендів новинного контенту онлайн-медіа. Інститут масової інформації. URL: <https://imi.org.ua/monitorings/polityky-bilshe-vijny-menshe-analiz-trendiv-novynnogo-kontentu-onlajn-media-i5249> (дата звернення: 06.04.2024).
56. Як Українська правда буде використовувати штучний інтелект. Українська правда. URL: <https://www.pravda.com.ua/ai-policy/> (дата звернення: 08.04.2024).
57. Зубченко Я. Рік України. Як ми вигравали велику медійну війну 2022 року. URL: <https://detector.media/infospace/article/206599/2023-01-02-rik-ukrainy-yak-my-vygraval-y-velyku-mediynu-viynu-2022-roku/> (дата звернення: 10.05.2024).
58. Сабрі, К. Інформаційно-іміджевий аспект гібридної війни. Молодий вчений. 2018. № 5(57). С. 206-210. URL: <https://molodyivchenyi.ua/index.php/journal/article/view/4495> (Дата звернення: 06.04.2024).
59. Курбан О. В. Інтернет-технології та онлайніві соціальні мережі у сучасній гібридній війні. Наукові записки Української академії друкарства. 2017. № 1(54). С. 264–273.

60. Найпопулярніші соцмережі. URL: <https://wedex.com.ua/blog/najpopulyarnishi-sotsmerezhi/> (дата звернення: 04.04.2024).
61. Сущук М. Як ЗМІ можуть використовувати Facebook в своїй роботі. Watcher. URL: <http://watcher.com.ua/2011/03/17/yak-zmi-mozhut-vykorystovuvaty-facebook-v-svoyiy-roboti/> (дата звернення: 09.04.2024).
62. Буцко Д. На відстані твіта від влади. Як американські журналісти використовують твітер. URL: <https://detector.media/infospace/article/196380/2022-02-11-na-vidstani-tvita-vid-vlady-yak-amerykanski-zhurnalisty-vykorystovuyut-tviter/> (дата звернення: 09.04.2024).
63. Коваленко І. Як українські медіа використовують інстаграм. URL: <https://medialab.online/author/ikovalenko/> (дата звернення: 09.04.2024).
64. Галаджун З., Бакай Р. Youtube як нова форма медіакомунікації. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». 2020. № 4. С. 117–131. URL: <https://doi.org/10.23939/sjs2020.01.117> (дата звернення: 09.04.2024).
65. Стратегічні комунікації в умовах гібридної війни: погляд від волонтера до науковця: монографія. Київ: НА СБ України, 2018. 517 с.
66. КРІ медіакампаній. URL: <https://mixdigital.com.ua/blog/kpi-mediakampanij/> (дата звернення: 10.04.2024).
67. Остапчук Д. Сила слова: Як у західних ЗМІ змінювалося ставлення до України. URL: <https://voxukraine.org//longreads/headlines/article-ua.html> (дата звернення: 04.04.2024).
68. Баркар Д. Новини під час війни. Аналіз контенту провідних онлайн-медіа за 17 жовтня 2022 року. Інститут масової інформації. URL: <https://imi.org.ua/monitorings/novyny-pid-chas-vijny-analiz-kontentu-providnyh-onlajn-media-za-17-zhovtnya-2022-roku-i48694> (дата звернення: 01.04.2024).
69. Фісенко Т. В. Медіадіяльність України під час гібридної агресії. Обрії друкарства. 2018. № 1. С. 255–267. URL: <https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/ed791c10-cf77-498a-bec0-3425dedb5b20/content> (дата звернення: 05.04.2024).

70. Вплив ЗМІ на аудиторію. URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/journalism/25072/> (дата звернення: 10.05.2024).

71. Момот Н.М. Контекст духовної суверенності у публіцистиці Є. Маланюка (на матеріалі статті «Малоросійство»). Філологія та методологія викладання: науково-методичний вісник. Університет економіки та права «КРОК». Київ. 2018. С. 15 – 22.